

ใบความรู้ โพงพาง

★ ★ ★	ท ๑๒/ผ.๒
-------	----------

ผู้เล่น

ไม่จำกัดจำนวน

อุปกรณ์

ผ้าสำหรับผูกปิดตา ๑ ผืน

เพลงประกอบ

โพงพางเอ๋ย	ปลาเข้าลอด
ปลาตาบอด	เข้าลอดโพงพาง
โพงพางเอ๋ย	นกกระยางเข้าลอด
เสื่อปลาตาบอด	เข้าลอดโพงพาง
กินปลาเป็น	หรือกินปลาตาย

วิธีเล่น

๑. จับไม้สั้นไม้ยาว เอาคนที่เป็นปลา
๒. เอาผ้าผูกตาคนที่เป็นปลา แล้วจับตัวหมุน ๓ รอบ
๓. ผู้เล่นคนอื่นจับมือล้อมวงกัน เดินเป็นวงกลมรอบตัวคนที่เป็นปลา พร้อมกับร้องเพลงประกอบ
๔. เมื่อเพลงจบก็นั่งลงถามคนเป็นปลาว่า “ปลาเป็นหรือปลาตาย” ถ้าตอบว่า “ปลาเป็น” คนที่อยู่รอบวงก็ขยับหนีได้ ถ้าบอกว่า “ปลาตาย” คนที่อยู่รอบวงจะต้องนั่งเฉยๆ คนที่เป็นปลาจะคลำหาตัวผู้เล่นที่ล้อมวงอยู่ ถ้าทายถูกว่าเป็นใคร ผู้นั้นต้องเป็นปลาแทน ถ้าทายผิดก็ต้องเป็นปลาต่อไป

ใบงานที่ ๐๓

เขียนคำใต้ภาพ

คำชี้แจง นำคำที่กำหนดเขียนลงใต้ภาพให้ถูกต้องแล้วฝึกอ่าน

เล่นงูกินหาง

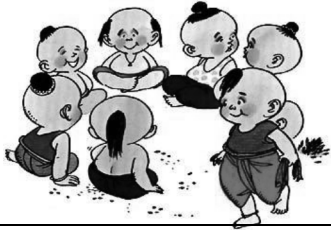
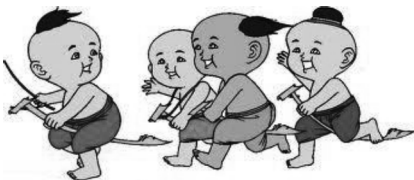
ม้าก้านกล้วย

เล่นมอญซ่อนผ้า

เล่นรีรีข้าวสาร

เล่นเพลงเกี่ยวข้าว

โกวเปล

๑. 	๒.
๓. 	๔.
๕. 	๖.

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ ภาษาไทยถิ่น

★ ★ ★	ท ๑๒/ผ.๒
-------	----------

ภาษาไทยถิ่น หมายถึง ภาษาที่ใช้สื่อสารกันเฉพาะตามท้องถิ่นต่างๆ ของประเทศไทย แต่ถึงแม้เสียงและคำของแต่ละท้องถิ่นจะต่างกันแต่ความหมายคงเดิม

ภาษาไทยถิ่น แบ่งออกได้กว้างๆ เป็น ๔ ถิ่น คือ ภาษาไทยถิ่นเหนือ ภาษาไทยถิ่นอีสาน ภาษาไทยถิ่นกลาง และภาษาไทยถิ่นใต้ นิยมเรียกสั้นๆ ว่า ภาษาเหนือ ภาษาอีสาน ภาษากลาง และภาษาใต้

เนื่องจากประเทศไทยมีภาษาไทยถิ่นแตกต่างกัน จึงจำเป็นต้องมีภาษากลางเพื่อใช้สื่อสารให้เข้าใจตรงกัน ซึ่งภาษากลางที่ใช้กันในประเทศไทยคือ ภาษาไทยถิ่นกลาง จังหวัดกรุงเทพมหานคร

นอกจากนี้ยังมีภาษาไทยมาตรฐาน หมายถึง ภาษาที่ใช้เป็นภาษาราชการ ใช้ในโอกาสที่เป็นทางการ ใช้ในโรงเรียน สถานศึกษา หรือหน่วยงานราชการ เป็นต้น

คำภาษาไทยถิ่นบางคำใช้คำเดียวกันในภาษากลาง แต่อาจต่างกันเฉพาะเสียงที่ออก เช่น คำว่า **ฟ้อ**

ภาษาไทยถิ่นเหนือ	ใช้ว่า	ป้อ
ภาษาไทยถิ่นใต้	ใช้ว่า	ผ่อ
บางคำอาจใช้ต่างคำกัน เช่น คำว่า		พุด
ภาษาเหนือ	ใช้ว่า	ฮู้
ภาษาอีสาน	ใช้ว่า	เว้า
ภาษาใต้	ใช้ว่า	แหลง

★ ★ ★	ท ๑๒/ผ.๒
-------	----------

คำบางคำแม่เป็นภาษาถิ่นด้วยกัน หากต่างจังหวัดกันก็ใช้
เสียงต่างกัน เช่น คำว่า **พี่สาว**

เชียงใหม่ เรียกว่า **ปี้**

แพร่ เรียกว่า **ไญ้** หรือ **ญ้ย**

น่าน เรียกว่า **เอ้ย** หรือ **ปี้เอ้ย**

คนไทยควรใช้ภาษากลางให้ถูกต้องชัดเจน ถ้าอยู่ในท้องถิ่นใด
ก็พูดภาษาถิ่นนั้นๆ ด้วยความภูมิใจ

★ ★ ★	ท ๑๒/ผ.๒
-------	----------

ตัวอย่างภาษาไทยถิ่นเหนือ

คำ	ความหมาย	คำ	ความหมาย
กาด	ตลาด	ตุง	ธง
ง่าว	โง่	ล่ำ	อร่อย
ป้อ	พ่อ	เยยะ	ทำ
แอ่ว	เที่ยว	ตุ้เจ้า	พระ
เตี๋ยว	กางเกง	เมื่อย	เป็นไข้ไม่สบาย

ตัวอย่างภาษาไทยถิ่นอีสาน

คำ	ความหมาย	คำ	ความหมาย
อู้	พูด	บักนัด	สับปะรด
ฮัก	รัก	เลาะ	เที่ยว
ห้าว	หัวเราะ	จอก	แก้วน้ำ
อ้าย	พี่	เกิบ	รองเท้า
คิดฮอด	คิดถึง	ช่อย	ฉัน, ผม

ตัวอย่างภาษาไทยถิ่นใต้

คำ	ความหมาย	คำ	ความหมาย
โกปี้	กาแฟ	แตงจิ้น	แตงโม
ซี้หก, ซี้เท็จ	โกหก	พุงปลา	ไตปลา
หรอย	อร่อย	หลบบ้าน	กลับบ้าน
ลอกอ	มะละกอ	เคย	กะปิ
คง	ข้าวโพด	ข้องใจ	คิดถึง เป็นห่วง

★ ★ ★	ท ๑๒/ผ.๒
-------	----------

เปรียบเทียบคำภาษาไทยถิ่น ๔ ภาค

ภาษาไทย ถิ่นกลาง	ภาษาไทย ถิ่นเหนือ	ภาษาไทย ถิ่นอีสาน	ภาษาไทย ถิ่นใต้
พ่อ	ป้อ	อีพ่อ	ผ่อ
ฉัน	เป็น	ข่อย	ฉาน
รัก	ฮัก	ฮัก	หรััก
ข้าง	ข้าง	ซ้าง	ซ้าง
มอง, ดู	ผ่อ	เป็ง	แล
เพื่อน	เปื่อน	เสี้ยว	เฟื่อน
พูด	อู้	เว้า	ແหลງ
โกหก	ซี้จู้	ซี้ตั่ว	ซี้หก
กลับบ้าน	ปิ๊กบ้าน	กลับเฮียน	หลบ้าน
สนุก	ม่วน	ม่วน	นุก
กิน	กิน	กิน	กิน
ฝรั่ง	มะแก้ว	บักสีดา	ชมโพ
มะละกอ	บะกล้วยแต่็ด	บักหุ่ง	ลอกอ
สับปะรด	บะชะนัต	บักนัต	หย่านัต
อร่อยมาก	ลำแต่ๆ	แซบอีหลี	หรอยจ้งหู้

ใบงานที่ ๐๔
เขียนคำภาษาถิ่นเหนือ

คำชี้แจง เขียนคำภาษาถิ่นเหนือให้ถูกต้องแล้วฝึกอ่าน

๑. ตลาด =

๒. กางเกง =

๓. อร่อย =

๔. รัก =

๕. ฉั่น =

๖. มะละกอ =

๗. พระ =

๘. พุด =

๙. เที้ยว =

๑๐. ึง =

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่